

Socialudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Socialudvalget (2. samling)
L 39 - Bilag 3
Offentligt

21. marts 2005

Vedrørende forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Med venlig hilsen

Bo Møller Pedersen
Fuldmægtig

Marts 2005

Region Syddanmark: En region – To landsdele

Med forslaget om opdeling af landet i 5 enheder er der ikke foretaget en analyse af, hvorledes netop de regionale statsforvaltninger bedst indrettes. De 5 enheder tager udgangspunkt i sygehusstrukturen. Hvorledes statsforvaltningernes opgaver bedst løses – set ud fra et borgerbetjenings- og rekrutteringssynspunkt – er en anden sag.

En mere central placering end Aabenraa ville kunne løse nogle af de problemer, som en så stor region som Region Syddanmark skaber, idet der derved ville kunne etableres en regional forvaltning – og ikke en forvaltning, der kun er tilgængelig for borgere i yderområdet.

Konsekvensen af fastholdelse af 5 regioner og hovedsæde i Aabenraa for sydregionen er, at der bliver behov for afdelingskontorer og flere nævn i samme region.

GRUNDE TIL AT PLACERE SOCIALE NÆVN PÅ FYN

Opgaverne i statsamternes nuværende sociale nævn bliver fremover lagt i sociale nævn + beskæftigelsesankenævn.

Der kan nedsættes flere nævn i en region, fordi der bliver tale om et meget stort antal sager, og fordi der er geografiske hensyn at tage på grund af regionens størrelse.

Der er altså formelt ikke noget til hinder for, at der nedsættes flere nævn i Region Syddanmark, så Fyn får sit eget sociale nævn + beskæftigelsesankenævn på grund af det store antal nævnssager på Fyn.

I det følgende skal vi begrunde, hvorfor det i enhver henseende vil være en fordel for regionen, at man udnytter muligheden for at nedsætte flere nævn med sekretariatsbetjening i den store region, der består af to geografisk adskilte landsdele.

Hvis man samler det hele (i Aabenraa), vil et meget stort antal sager skulle afgøres på sekretariatsplan, altså uden den legitimitet, som behandling på møde i nævn med

repræsentanter for interesseorganisationer giver. Det vil også være vanskeligt for et enkelt nævn i en så stor region som Region Syddanmark at styre og følge sagernes afgørelse. Endelig vil det være vanskeligt for et enkelt nævn i så stor en region at holde hånd i hanke med den lokale sammenhæng, ikke mindst på beskæftigelsesindsatsområdet. Det er svært at sidde i Aabenraa og kende tilstrækkeligt til arbejdsmarkedsforholdene på f.eks. Østfyn, Sydfyn og øerne og omvendt.

I 2003 blev der i nævnet **på Fyn truffet 3.148 afgørelser**, Sønderjylland 1.145, Ribe 1.427 og Vejle (som deles) 2.272.

Sagstallene vil stige, fordi nævnene bliver klageinstans i stedet for arbejdsmarkedsrådene og Arbejdsmarkedsstyrelsen og også får tilført andre opgaver. Det giver så meget mere grundlag for at placere nævn på Fyn.

Borgernes retssikkerhed

Sikring af ekspertise:

Borgernes retssikkerhed skal sikres.

Efter et rundspørge står det klart, at mange af det sociale nævns medarbejdere på Fyn ikke har mulighed for at flytte med til Aabenraa. Det skyldes blandt andet ægtefællers beskæftigelsesforhold. Medarbejderstaben vil blive drænet for den bestående ekspertise.

Samtidig må man regne med, at det kan blive vanskeligt at besætte et stort antal juriststillinger i Aabenraa. Det vil fortsat være svært at få akademikere til yderområderne; det bliver formentlig fortrinsvis nyuddannede, der kan rekrutteres, og erfaringsmæssigt vil de være svære at fastholde. Den øgede tid, der må bruges på oplæring, vil **forlænge sagsbehandlingstiden**.

Der må derfor regnes med **faldende kvalitet af sagsbehandlingen** både på kort og lang sigt.

Den nødvendige ekspertise kræver flere års intensivt arbejde med områderne.

Disse forhold vil slå stærkere igennem, jo større en organisation man vil placere i Aabenraa.

En samling af en væsentlig del af statsamtsopgaverne i Aabenraa, og placering af et nævnsssekretariat på Fyn vil dels give den ønskede styrkelse af Sønderjylland med statslige arbejdspladser, dels modvirke ovennævnte uheldige følger.

Sikring af nærhed:

Borgernes mulighed for kontakt til nævnene skal sikres.

Der er meget langt fra Fyn til regionens hovedkontor i Aabenraa, og de borgere, som Det Sociale Nævn betjener, er ofte ikke de mest mobile.

Fynske borgere skal have mulighed for at give møde for nævnene, og de skal fortsat kunne henvende sig til nævnsssekretariatet for at tale deres sag som nu, hvor der er åbent for personlige henvendelser – en mulighed, som ofte benyttes.

Vi har at gøre med betjening af samfundets svageste borgere, tilmed på et område, hvor der erfaringsmæssigt er et påtrængende behov for regulering via ankeinstanser på grund af den komplekse lovgivning.

Fokus i lovforslagene er "den gode borgerbetjening".

Samtidig lægger de sociale love stor vægt på borgernes medinddragelse.

Nærhed:

At geografien udgør et særligt problem i Region Syddanmark ses af følgende: Region Syddanmark er geografisk en meget stor region. Den dækker 28,3% af landets samlede areal! Fyn har tilmed sin særlige geografi som selvstændig landsdel med tilhørende øer, hvor omkring 40% af Region Syddanmarks befolkning bor.

Regional balance

Det er regeringens politik at søge at kompensere for tab af institutioner ved reformen. **Fyn mister** både amtskommune og statsamt. Det er noget, der mærkes, når disse har haft et omfang til betjening af næsten ½ million borgere. Fyn mister bl.a. også embedslæger, jordbrugskommission, værnepligtsadministration, skatteankenævn, asylcentre og en væsentlig del af fødevareregionen. Måske også miljøcenter.

Fyn og især Odense er blevet den helt store taber i det politiske magtspil om strukturreformen.

Fyn har allerede mistet 364 statslige arbejdspladser fra 2001 til 2004. Som noget af det seneste er sergentskolen flyttet til Aabenraa. Før da har Fyn bl.a. mistet Fynske Livregiment

Ser man på den nyeste arbejdsløshedsstatistik, er de værst stillede områder Nordjylland, Lolland-Falster og Fyn. Strukturreformforslaget er blevet til på et tidspunkt, hvor Fyn vækstmæssigt har været i den tunge ende af landets amter. De fynske borgeres indtjening ligger under landsgennemsnittet. Fyn har landets mest negative udvikling i antal butikker.

Taler man om regional balance, er der altså god grund til at tage særlige hensyn til Fyn.

Vi får en viden- og specialrådgivningsinstitution og et ekstra skattecenter.

Dog er det højst usikkert, hvad der er af arbejdspladser i specialrådgivningsinstitutionen, eftersom det står i lovforslaget herom, at "hovedparten af specialisterne placeres decentralt" rundt omkring i landet. Desuden må der for en del være tale om allerede eksisterende stillinger i amtskommunen. De får bare en ny hat på. Hvad skattecentre angår, udgør de heller ikke nogen tilførsel i den forstand, idet skattefolkene er tilstede i forvejen.

Det er ikke defensivt at bede om statslige arbejdspladser, og det er ikke kun private arbejdspladser, der betyder noget. Med den situation, Fyn er i, er statslige arbejdspladser altså også af betydning. De bliver netop brugt i strukturreformen til at skabe balance.

Balance i Region Syddanmark skal ikke nødvendigvis bestå i, at Aabenraa får alt på statsamtsområdet på nær nogle få særligt borgerrettede opgaver. The winner takes it all?

Dertil kommer, at de nye statskontorer får tilført nye opgaver. Dem går Fyn glip af med Aabenraa-løsningen.

Særlig problematisk vil det være for Fyn at miste mange juristarbejdspladser, netop som universitetet i Odense har oprettet et jurastudium.

Fyn er i forvejen hårdt ramt af arbejdsløshed blandt akademikere. De sidste 20 år har ledigheden på Fyn været større end i de øvrige universitetsamter. Når flere hundrede arbejdspladser flytter fra Fyn, bliver det langt vanskeligere at tiltrække nye højtuddannede til andre jobs på Fyn, hvis ægtefællen ikke kan finde beskæftigelse i regionen.

Det fynske personale

Vi bliver tilbudt at flytte med opgaven til Aabenraa.

Pendling fra Fyn til Aabenraa er ikke en realistisk mulighed. 125 km i bil fra Odense – mere, hvis man bor længere væk på Fyn - eller tog fra banegården i Odense, som man først skal ind til fra et sted på Fyn, med stop i Rødekro og derfra en rutebil til Aabenraa. Det vil give mange timers daglig transport og have store personlige og økonomiske omkostninger, ikke mindst i familielivet. For ansatte med mindre børn kan dette vanskeligt fungere i dagligdagen.

Mange af de ansatte i nævnsekretariatet på Fyn vil ikke kunne flytte til Sønderjylland, f.eks. fordi ægtefælles arbejde umuliggør det.

For de mange af os, der ikke kan pendle eller flytte, betyder det, at man kan blive tvunget ud i passiv forsørgelse/på overførselsindkomst, enten i arbejdsløshed eller på efterløn.

Ingen er sikret arbejde ud over den 1. januar 2007, hvorfor det er et stort skridt at tage – hvis man har mulighed for det – at flytte med hele familien til et sted i landet, som man måske ikke har nogen tilknytning til.

Eller leve adskilt fra familien.

Folketinget vedtog i 2001, at der skulle flyttes statslige arbejdspladser ud i provinsen. Nu viser statistikkerne, at det er gået stik modsat. I København er antallet af statslige arbejdspladser steget, mens det er faldet i provinsen. Et forslag under valgkampen om at flytte en nærmere angiven statsinstitution til Odense afviste udenrigsministeren blandt andet med den begrundelse, at det ville medføre, at institutionens medarbejdere ville skulle flytte til Fyn eller få en væsentlig daglig pendlingsbyrde.

Colette Brix har som erhvervsordfører udtalt, at hun ikke vil være med til at flytte eksisterende jobs (fra København til provinsen): "Vi kan jo ikke bare gå og flytte arbejdspladser efter forgodtbefindende. Det er mennesker, det handler om".

Hvorfor kan man så flytte fynboer til Aabenraa? Når de oven i købet skal sidde i Aabenraa og betjene Fyn.

Det er vanskeligt for os at opfatte det på anden måde end, at vi fynboer bliver brugt som egnsudvikling til Sønderjylland.

Man fodrer hunden med sin egen hale ved at flytte rundt på disse statslige arbejdspladser i provinsen.

Det sker på bekostning af retssikkerhed og nærhed og os ansatte, der betaler prisen.

Der er brug for statslige arbejdspladser på Fyn, og det kan man i denne sag opnå ved at sikre, at de statslige arbejdspladser på nævnsområdet bliver på Fyn.

Kontaktperson:

Bo Møller Pedersen,

Dir.tlf. 36 96 10 74, mailadr. bmpfs@statsamt.dk

Jeg blev 60 år sidste sommer.

Mit arbejde sætter jeg megen pris på. Det er spændende og afvekslende.

Jeg er gift. Min hustru er ansat på en skole i Faaborg. Gymnasieskolen er under forandring med "selveje" og "taxameter-princip" som nye tiltag. Min hustru kan i løbet af kort tid stå uden arbejde.

Vi er hjemme derfor ret samspilsramte, - rent amtsligt.

Vi har et hus i Odense, som vi ikke påtænker at fraflytte. Vi har en svigermor og en hund, som begge kræver pasning. Børnene er flyttet hjemmefra, er under uddannelse og har brug for vort nærvær personligt og økonomisk.

Jeg har en gang i mit liv flyttet by Kbh > Odense. Det var en stor omvæltning. Jeg har intet ønske om at skulle "begynde forfra på ny".

Jeg er 55 år, og jeg og min mand bor i eget hus i Nyborg.

I forbindelse med, at min mands arbejde flyttede til hovedstadsområdet for knapt 5 år siden, flyttede vi fra Brenderup på Vestfyn til Nyborg, hvorfra han stadig pendler daglig.

Vi valgte at blive på Fyn for at kunne være noget for vore voksne børn, børnebørnene og gamle forældre.

Af samme grund, og da vi allerede én gang er flyttet med arbejdet med hvad det indebar - bl. a. hus-salg/køb, er det ikke realistisk for mig at flytte med mit arbejde til Åbenrå, ej heller at pendle dertil hver dag.

Så jeg er bange for, at dette vil blive enden på mit arbejdsliv!

Jeg er nyuddannet jurist, 27 år, og flyttede efter endt uddannelse til Svendborg, hvor min kæreste, som også er nyuddannet, var så heldig at få job som advokatfuldmægtig. Jeg har nu i et halvt år været i jobtræning hos Det Sociale Nævn, hvor jeg håber med tiden at blive fast ansat, men såfremt nævnsafdelingen flyttes til Åbenrå, vil mine chancer som nyuddannet for at få ansættelse være minimale, ikke bare hos Statsamtet men på hele Fyn, idet amtet jo flyttes til Vejle. Konsekvensen vil være at min kæreste og jeg er nødt til at flytte væk fra Fyn, hvilket jo på ingen måde er til gavn for et yderområde som f.eks. Svendborg.

Jeg er ansat som fuldmægtig i Det Sociale Nævn og under reglerne for fleksjob. Det eneste skånehensyn, der er lagt i min stilling, er nedsat tid. Jeg arbejder tre dage om ugen med 5 til 6 timer om dagen.

Jeg bor på Sjælland og har en rejsetid på 35 minutter hver vej. Dette kan uden problemer forenes med det aktuelle skånehensyn, der er indlagt i min ansættelse. En udvidet rejsetid med ca. 2½ time hver vej vil vanskeligt kunne forenes med min skånehensyn. Hjemmearbejdsplads vil i nogen udstrækning kunne kompensere for tidsproblemet.

Jeg har været ansat i knap 2 år og ser mig selv godt oplært og rustet til den opgave, jeg bestrider. Udover mine egne bestræbelser på at dygtiggøre mig til opgaven, har også gode kollegaer lagt ressourcer i at oplære mig samtidig med, de har passet deres egne opgaver.

Min erfaring er, at det vil være særdeles vanskeligt at finde et andet fleksjob, hvor jeg kan bruge mine faglige kompetencer og samtidig, uden problemer for arbejdspladsen, få de nødvendige skånehensyn. For mig er det en stor og positiv del af mit arbejdsliv, at jeg i så stor udtrækning har mulighed for at bestride et arbejde, der kræver stor faglig kompetence, og hvor jeg fuldt ud kan bruge min uddannelses- og erfaringsbaggrund.

Jeg ønsker at kæmpe for ikke at blive tvunget til at finde et andet arbejde og er ikke villig til at se arbejdsløshed som et alternativ. Mit håb er helt klart, at der er nogen med indflydelse på Statsamtet Fyns fremtid, der vil se værdien i, at der ikke bliver kasseret en lang række af gode ressourcer som dygtige, veludlærte og erfarne medarbejdere. Jeg mener, det i nogen udstrækning kan imødekommes ved, at der i så stor udstrækning som muligt bliver bibeholdt så mange arbejdspladser som muligt i Odense.

Efter at have prøvet forskellige ansættelser følte jeg, at jeg arbejdsmæssigt "kom hjem" med min ansættelse i statsamtet. Jeg er stadig meget glad for mit arbejde og kan ikke forestille mig noget bedre. Jeg kan dog også se nogle problemer, da jeg har en mand, der på grund af hans job har meget varierede arbejdstider, så hvordan får vi det til at hænge fornuftigt sammen, hvis jeg får 4 timers transport

hver dag til og fra arbejde under hensyntagen til, at vi har to vidunderlige piger på 3 og 7 år, som man ikke bare lige flytter rundt med. Det kan jeg godt tænke meget på.

Jeg er 36 år bor i Odense med min samlever og vores 2 børn på 3 og 6 år. Min samlever har (også) et job, som han er glad for, vi har en dejlig bolig og vi synes ikke, at der er ræson i at flytte, dels da min samlever så vil være uden arbejde og dels da vi alle er meget glade for at bo i Odense. Jeg har heller ikke mulighed for at pendle frem og tilbage til Aabenraa dagligt, da det vil betyde, at jeg vil skulle bruge minimum 25 timer ugentligt på transport oven i min fuldtidsstilling. Jeg ville i så fald skulle tage af sted inden børnene var stået op om morgenen, børnene skulle afleveres af deres far, når henholdsvis børnehaven og fritidsordning åbner kl. 7 om morgenen og med lidt held ville jeg kunne være hjemme, når familien har spist aftensmad. Alternativet til at skulle pendle til Aabenraa dagligt er for mig desværre, at jeg må opgive mit arbejde og håbe på at finde noget andet.

39 år gammel, jurist. Har tidligere flyttet en del rundt på grund af arbejde, men siden 2000 bosat i Odense, hvor jeg på grund af personlige relationer nu bliver boende.

Har hverken bil eller kørekort og vil derfor søge andet job, hvis mine nuværende arbejdsfunktioner flyttes til Åbenrå, hvortil de offentlige transportforbindelser er meget dårlige. Pendling til København vil f.eks. være langt nemmere for mig.

Jeg er 55 år, bor alene med 2 børn i hus i Seden. Den ene er i lære i Odense, mens den anden (16 år) starter i gymnasiet i Odense til sommer. De har således ingen mulighed for at klare sig selv.

Hvis jeg skulle sælge mit hus og flytte til Sønderjylland, ville jeg ikke have mulighed for at købe hus igen, p.g.a. usikker udsigt til fortsat beskæftigelse.

At pendle 2-3 timer hver vej (afhængig af sparsomme transportforbindelser i området) vil have uover-skuelige konsekvenser for familieliv og helbred. Alternativt en tilværelse på "skurvognsbasis" vil give dobbelte forsørgelsesomkostninger, som der ikke er mulighed at dække ind på mit lønniveau.

Jeg er 52 år og bor i Odense med mand og barn. Da min mand har arbejde i Odense og min datter går i gymnasiet, vil vi ikke flytte til Åbenrå. Jeg vil derfor, hvis jeg vælger at tage imod tilbud om ansættelse i statsforvaltningen, skulle pendle frem og tilbage mellem Odense og Aabenrå, hvilket medfører en daglig transporttid med cykel, tog og bus på ialt ca. 5 timer. Det vil være en helt umulig situation, hvorfor mit valg vil afhænge af, hvilke arbejdsvilkår, der vil kunne forhandles på plads, herunder aftaler om distancearbejde og fleksibel arbejdstid.

Jeg er 48 år, uddannet jurist og bor med min ægtefælle i Søndersø. Min ægtefælle og jeg agter ikke at flytte til Aabenraa, da vores netværk er på Fyn og Sjælland. Desuden vil en flytning af min ægtefælle kræve, at hun opsiges sit nuværende arbejde som børnehaveleder. Vi har derfor valgt, at jeg enten må køre til og fra Aabenraa eller må finde et værelse for at undgå den daglige transporttid på ca. 3 timer. Begge valg er utilfredsstillende: en daglig transporttid på ca. 3 timer sammenholdt med et fuldtidsarbejde betyder, at hverdagen sammen med min ægtefælle minimeres til få timer; et værelse i Aabenraa betyder, at mit ægteskab bliver et week-end ægteskab. En arbejdsplacering i Aabenraa medfører således for mit vedkommende personlige og økonomiske omkostninger.

Jeg er 58 år og bor alene i eget hus i Seden, en forstad til Odense. Mine 2 voksne børn bor i København. Mit øvrige netværk har jeg på Fyn. Jeg er glad for mit arbejde og har længe tænkt, at jeg gerne ville blive ved med at arbejde i hvert fald til jeg er 62-63 år. Alt i alt må jeg være en person, som "samfundet" kunne se sin interesse i at beholde på arbejdsmarkedet nogle år endnu.

Nu ender det formentlig med, at jeg må "stå af" og gå på understøttelse, efterløn eller pension i forbindelse med, at arbejdspladsen flytter til Åbenrå. Det er urealistisk for mig at få andet arbejde, og jeg magter ikke at skulle pendle til Åbenrå hverken dagligt eller bare et par dage om ugen – med en daglig transporttid på mindst 2 x 2 timer. Det er også urealistisk for mig at etablere mig i Åbenrå, allerede fordi det i bedste fald kun vil blive for et par år. Så jeg er meget ked af beslutningen om sammenlægning.

Jeg er 59 år. Jeg bor i Lundeberg med min mand. Han har arbejde som selvstændig i lokalområdet og kan ikke flytte. Jeg har i forvejen ca. 1 times transport hver vej til Odense, så en ekstra transporttid på 2½ time hver vej til Sønderjylland vil gøre en pendlertilværelse fra 1. januar 2007 meget vanskelig.

Jeg er 48 år og bor i Odense. Jeg har 2 døtre, den ene bosiddende i København og den anden her i Odense. Mine søskende med familier bor på Østfyn, det samme gør mine forældre, som begge er over 70 år og med "skrantende" helbred. Hele mit netværk (venner/familie) bor i Odense og omegn, og jeg har ingen relationer overhovedet til Åbenrå/Sønderjylland.

Jeg har arbejdet i Amsankenævnet/Det Sociale Nævn siden 1986 og holder meget af mit job, men med udsigten til en daglig transporttid på minimum 5 timer oveni min 37 timers arbejdsuge vil det være helt umuligt at få en hverdag til at fungere.

Jeg er 53 år og bor i Langeskov med mand og to børn. Vore børn er tilmeldt uddannelser i Odense og Nyborg. Min mand går på pension næste år.

Hvis jeg skulle flytte til Aabenraa, skulle vi sælge vores hus og finde ny bolig i Sønderjylland. Vore børn skulle afbryde deres uddannelser for at flytte med eller få besked på at flytte hjemmefra.

Jeg er ikke sikret arbejde ud over den 1. januar 2007, og set i det perspektiv frister det ikke at flytte til en egn, vi ingen relationer har til, og langt væk fra børn, familie, venner.

Jeg flytter ikke, men må pendle/bo på et værelse i Aabenraa med de store omkostninger, det vil have for min og familiens dagligdag.

Jeg vil om muligt søge andet arbejde. Hvis jeg ikke kan få det, vil jeg se mig nødsaget til at afkorte min tid på arbejdsmarkedet og gå på efterløn, når det kan lade sig gøre. Det er jeg ked af, da jeg havde tænkt mig at arbejde længst muligt.

Jeg er fyldt 60 år, men har hele tiden haft planer om at være på arbejdsmarkedet flere år endnu. Men arbejdsplads i Åbenrå er noget af en udfordring med så lang transport.

Jeg er gift med jævnaldrende mand, der under ingen omstændigheder vil flytte til Åbenrå og starte ny tilværelse op der på dette tidspunkt af vores liv med alt, hvad dette medfører af usikkerhed med hensyn til boligsift og økonomi. Vores livskvalitet vil dale betydeligt, hvis vi i vores alder skulle flytte fra familie og venner og alt, hvad vi gennem livet har bygget op af sociale relationer i Odense.

Endvidere passer jeg jævnligt børnebørnene, da min datter er sygeplejerske med skæve arbejdstider, og min svigersøn arbejder i Århus (han pendler, de bor i Odense) for at deres tilværelse kan hænge sammen. Denne håndsækning ville vi ikke kunne yde fra Åbenrå.

Jobbene for jurister på Fyn er med reformen blevet betydeligt begrænset, og min alder er måske ikke et plus. – Så meget mod min vilje, bliver jeg med reformen måske udstødt af arbejdsmarkedet på et tidligere tidspunkt, end jeg ønsker.

Jeg er 54 år, jurist og glad for mit nuværende arbejde. Jeg bor i Odense med min mand, der også er jurist. Jeg er uddannet på Århus Universitet og arbejdede i Århus efter endt uddannelse. Jeg har derudover arbejdet 3 år i København.

Siden 1982 har jeg arbejdet i Det Sociale Nævn først i Fyns Amt, senere i Statsamtet Fyn, hvor jeg også har haft med familieretssager at gøre.

Jeg er fynbo og har hele min familie samt venner i Odense. Jeg vil ikke flytte til Åbenrå. Jeg er lovet arbejde i forbindelse med sammenlægningen, men der er ikke garanti for hvor længe, så også af den grund vil jeg ikke flytte fra Odense.

Pendling fra Odense til Åbenrå er umenneskeligt – 4 timer i alt om dagen med offentlig transport, hvortil kommer alt det løse med transport fra station/busholdeplads – det kan man ikke byde et menneske, hvor der ganske rigtigt er flere politikere, der mener.

Jeg er 55 år og bor i Kværndrup med mand og 1 hjemmeboende søn, der læser på Odense Universitet og har ca. 3 år tilbage af sin uddannelse.

Min mand arbejder ved Fyns Amt og hører til den gruppe, der inden for de næste år skal virksomheds-overføres til en kommune på Fyn, da det arbejdsområde, han arbejder med, ikke kommer med til regionen i Vejle. Hvis jeg skulle flytte til Aabenraa, skulle vores hus sælges, og vores søn skulle flytte hjemmefra. Jeg har en handicappet søster på en institution i Nyborg, som jeg gerne vil besøge så tit som muligt, og afstanden Aabenraa – Nyborg ville ændre på hyppigheden af mine besøg. Endvidere har jeg øvrig familie samt venner på Fyn og har ingen relationer til Sønderjylland. Hvis jeg skulle blive boende i Kværndrup, ville det tage 3 timer frem og 3 timer tilbage med offentlige transportmidler. Jeg kunne

ikke tænke mig selv at køre den lange strækning på motorvejen, det vil give mig forøgede spændinger i hovedet, da jeg lider af tinnitus.

Jeg fylder om godt 2 måneder 63 år, er ansat som tjenestemand og bor i Odense Kommune. Min ægtefælle driver selvstændig virksomhed som privatpraktiserende familie- og barneterapeut samt er supervisor for flere døgn- og daginstitutioner i Odense-området. Endvidere har hun en del behandlingsopgaver for flere af de fynske kommuner. Heraf følger, at hendes virksomhed er stedbunden og tillige afhængig af "købers marked", det vil sige, at arbejdets udførelse skal ske, når køber ønsker det. Flytning til Aabenraa er ikke muligt for mig. Så meget mere som min ægtefælle med en alder over 60 år ikke kan få arbejde i det sønderjyske, hvis hun ville flytte med.

Egentlig havde jeg regnet med, da jeg fortsat er blandt de højst producerende sagsbehandlere med megen erfaring, som andre kolleger benytter hver dag, at blive ved med at arbejde indtil den fastsatte afgangsalder som 70-årig. Ikke mindst fordi jeg ved den tidligere pensionsalder som 67-årig ville have optjent fuld pension. Nu er udsigten ved flytningen af tjenestested til Aabenraa at begære rådighedsløn indtil det fyldte 65. år.

Jeg er 26 år og bor i Odense. Jeg bor sammen med min kæreste, som netop er startet i lære som skibsbygger på Lindø. En uddannelse, som varer 4 år. Mine forældre bor i Odense, det samme gør mine brødre. Resten af min familie bor også i Odense. Hele mit netværk (venner og familie) bor i Odense. Jeg har ikke nogen relationer i Jylland overhovedet. Jeg har ikke nogen børn endnu, men ville slet ikke kunne få hverdagen til at hænge sammen med et lille barn og ca. 5 timers transport dagligt.

Jeg har været ansat i Det Sociale Nævn siden 2000, og jeg er meget glad for mit job.

Jeg er 61 år, bor sammen med min 3 år yngre kone i eget hus i Odense M.

2 af vore børn bor med ægtefælle og børn i Odense. 1 datter arbejder som læge, p.t. på Vejle Sygehus, mens en anden er ansat i EU-kommissionen og bor i Bruxelles med barn og ægtefælle.

I fritiden er såvel min kone som jeg aktive udøvere af tennis, badminton, golf samt bridge. Jeg er desuden selv engageret på lederplan i såvel tennis- som badmintonklubben.

Alle vores fritidsaktiviteter – egne aktiviteter samt familiebesøg – er derfor primært centreret omkring Odense, hvorfor jeg ikke ønsker at flytte fra Odense. Dette sammenholdt med min alder og en daglig transporttid på ca. 5 timer ved flytning af arbejdsplads til Åbenrå gør, at jeg under ingen omstændigheder ønsker at arbejde med Åbenrå som udgangspunkt – uafhængig af diverse arbejdsaftaler.

Siden afslutningen af jurastudiet i Århus i 1984 har jeg boet og arbejdet i Belgien, Frederikshavn, Odense, Ribe og Vildbjerg, og landede så for otte år siden atter i Odense. Jeg er blevet 51 år, er gift og bor i eget hus. Min ægtefælle har boet i Odense i 40 år og har opbygget et meget stort netværk af familie, venner og bekendte, som også kommer mig til gode. Min far var officer og blev forflyttet til et nyt tjenestested hvert fjerde år. Inden studentereksamen nåede jeg således at gå på 11 skoler. Jeg har set, hvor isolerede mine forældre blev på deres gamle dage, fordi de netop ikke havde haft blivende sted, og ikke havde haft mulighed for at fastholde et netværk som det, jeg nu har fået. Jeg har fået min mor, som er begyndende dement, flyttet til en ældrebolig i Odense, og hun ville næppe være i stand til at klare yderligere en flytning.

Som mine kolleger er også jeg et ansvarligt menneske, der udmærket er klar over, at der skal brød på bordet hver dag. Derfor vil jeg utvivlsomt også flytte med til Åbenrå, hvis mine bestræbelser på at finde et andet job på Fyn skulle slå fejl. Der er dog ingen tvivl hos mig: Jeg vil ikke i længden leve med en transporttid mellem hjem og arbejde, der i realiteten forøger arbejdstiden med 50 %.

Det forekommer mig at være et helt uacceptabelt spild, at den viden og erfaring, som dygtige, flittige og loyale medarbejdere har oparbejdet til gavn for stat og samfund, skal sættes til uden nogensomhelst saglig begrundelse, og uden at der bliver taget noget hensyn til disse medarbejders interesser overhovedet. Det er desillusionerende.

Oversigten er ikke fuldstændig.